

1. BÖLÜM

PATBİNGSU HAVASI

“Tam patbingsu havası.”

Maya, vantilatörün uğultusu ve yanına sıkışmış yaşlı ve tembel pug cinsi köpekleri Gizmo’nun horultuları arasında anneannesini zar zor duyuyordu. Günlüğünü bırakarak yuvarlandı ve yavaşça kollarının ve bacaklarının arka kısımlarını altındaki matın ince bambu çubuklardan kaldırdı. Anneanesi elinde tozlu bir kutuyla yanından geçip mutfığa geçti.

“Benden bir şey mi istedin, Halmoni?” diye sordu Maya, cevabın hayır olmasını dileyerek. Hava, hareket etmeyi düşünmeyecek kadar sıcaktı. Üç uzun günlük klimasız cayır cayır ağustos sıcaklığının ardından Maya nihayet garajdaki bambu matı oturma odasına getirmişti. Matın insanı serin tutması beklenirken aslında pek işe yaramıyordu. Maya nereye uzanırsa uzansın, Gizmo olabildiğince yanına yanaşıyor, sıcak kürkünü su torbası gibi ona yaslıyordu.

Halmoni tatlı bir homurtuyla kutuyu tezgâha bıraktıktan sonra dönüp Maya'ya bağırdı. "Dedim ki tam patbingsu havası."

Halmoni'nin yardımına ihtiyaç duymamasına sevinen Maya, kendini tekrar mata bırakıp günlüğünü eline aldı.

Annesinin yoğun iş programının aralıklarında büyüyen Maya, kendi kendine eğlenmeye ve sessiz bir dünyada yaşamaya alışkındı. Aklında sık sık yer bulan düşünceler, genelde yanında taşıdığı küçük günlükte karalama ve çizim olarak şekilleniyordu. Maya sürekli çizme isteği duyuyordu. Annesi de Halmoni de tek bir düz çizgi bile çizemezken bu yeteneğinin kime çektiğini bilmiyordu. Sık sık çizim sevgisini babasından mı aldı diye düşünüyordu.

Günlüğün bütün sayfalarını doldurur doldurmaz, sıradan kitapların arkasına gizlediği kitaplıktaki yerine yerleştirdi. Bunu, iki yıl önceki on birinci doğum gününde, annesi ona kapağın alt köşesine gümüşle adı işlenmiş mavi bir günlük hediye ettiğinde yapmaya başlamıştı.

Annesi akşamları çoğu zaman yorgun ve dağınık bir dikkatle gelir ve hafta sonu olduğunda bazı günler saatlerce tek bir kelime dahi etmezdi. Maya kendini bildi bileli hareketsiz ve sessiz evlerinde baş başlardı.

Fakat sonra Halmoni gelmişti. Ve o, aynı kurallarla yaşamıyordu.

Maya dikkate veya konuşacak birine ihtiyacı olduğunda, gününün nasıl geçtiğini ve son zamanlarda günlüğüne ne çizdiğini soracak birinin var olmasını seviyordu. Ancak şimdiki

gibi, mümkün olduğunca az hareket etmek ve konuşmak istediğinde küçücük bir yanı, Halmoni'nin yanlarında yaşamaya başladığı zamandan öncesini, o olaysız günlerin sessizliğini ve sakinliğini özlüyordu.

Pat! Bing! Su!

Kendi kendine gülümsedi. Bu ahenksiz hecelerin balonlarda patladığını ya da belki patlamış mısır makinasından döküldüğünü hayal etti. Çoğunlukla, cevabı öğrenmekten çok sorularını çizmekten keyif alıyordu.

Maya günlüğüne dönüp *patbingsu* kelimesini çizmek üzere sayfayı çevirirken başka bir dünyada kayboldu.

“Hakikaten tam patbingsu havası,” dedi Halmoni, şimdi tam Maya’nın arkasında duruyordu. “Bence sana yeni bir şey göstermem için harika bir zaman.”

Halmoni daha önce birkaç kere Maya’ya Kore yemekleri hazırlamayı öğretmeyi denemişti. Her seferinde daha inatla ısrarcı olmuştu. Ama Maya’nın mutfakta pek deneyimi yoktu ve her şeyi sıfırdan hazırlamak çok uğraştırıyordu.

Maya’nın katılmaya gönüllü olmadığını anlayınca Halmoni onu dürtüp devam etti. “Seveceksin. Mutfığa gel de yardım et bana.”

Maya inledi. Mutfak, evin en sıcak noktasıydı.

Halmoni onun itirazlarını duymazdan gelerek mutfığa geçti. “Hadi. Yardım et, kaldırayım şunu.”

Maya ayağa kalkıp terli tenine yapışan kırıxık kıyafetlerini düzelitti. Mutfağa girip Halmoni'nin durduğu yere yorgun argın yürürken alnında ter damlaları birikti.

O hareket edince Gizmo başını yana eğip peşinden gitmek için kıpırdanarak doğruldu. Dünyanın en tembel köpeği olarak aynı yerde saatlerce uyuyabilirdi ama yiyecek ihtimalini asla kaçırmazdı.

Maya tarif edildiği gibi kutuyu tutarken Halmoni de geniş bir tabanı ve hacimli bir üstü olan beyaz, küçük cihazı çıkardı.

“Daha önce patbingsu görmemiştim,” dedi Maya, cihazı süsleyen penguenlere parmağıyla dokunurken. Etkilenmemişti. Bu, kesinlikle günlüğüne resim çizmekten eğlenceli değildi.

Halmoni güldü. “Hayır, patbingsu bu değil, şapşal. Patbingsu yapmak için kullandığımız cihaz bu. Daha önce görmedin mi?”

Maya başını iki yana salladı.

“Bu, buz yapma makinesi.” Halmoni kaşlarını çatı. “Hayır, tam olarak öyle değil. Buz yapmıyor. Kar yapıyor.”

“Kar,” diye tekrarladı Maya. Bakışlarını gerginlikle Halmoni'nin yüzünde dolaştırarak kadının bazen bir zamanlar bildiği kelimeleri veya isimleri ararken yüzüne yerleşen gerginliğin ya da kaygının izlerini gözledi. Halmoni birkaç ay önce yanlarında yaşamaya geldiğinde annesi Maya'ya demansından ve bu yüzden unutkanlaştığından kısaca bahsetmişti. Annesi başka bir açıklama yapmadan iç çekip Maya'yı şaşkın halde bırakarak yatağa geçmişti. Maya ancak ertesi gün annesinin Halmoni'den bahsettiğini fark etmişti.

O zamandan beri Maya'nın bu konuyu annesiyle daha fazla konuşacak fırsatı olmamıştı. Geçen ay içinde annesi sürekli kötü bir ruh halinde veya migren ağrısı çekiyor gibi görünüyordu. Özellikle Maya, Halmoni'yle alakalı bir şey söylemeye çalışınca çabucak sinirleniyordu.

“Kar,” dedi Halmoni. “Hani şu yediğin kar?”

Halmoni'nin bahsettiği şeyi anladığında Maya rahatladı. “Ah, kar konilerini kastediyorsun! Evet, daha önce yemiştım. Ama evde değil.”

Maya buz makinesine gözlerini kısarak bakınca penguenler daha tanıdık geldi ancak bunun gerçek anılarından mı yoksa hayallerden mi kaynaklandığından emin olamadı.

Küçükken annesi ona bu yiyecekte yapmış mıydı? Ya da belki bu makine babasına aitti? Annesinin bakmaya katlanmadığı acı verici bir hatıra mıydı? Belki de annesi bu yüzden makineyi kutuya koyup unutulmak üzere garaja kaldırmıştı.

Halmoni ıslak bir havluyla buz makinesinin üzerini sildi. “Kore’de her yaz patbingsu yeriz. Ben küçükken her evde buzdolabı ve dondurucu yoktu, o yüzden patbingsu almaya mahalledeki pastaneye giderdik. Kar konileri şurup ve şekerden ibarettir. Farkındayım. Sokak satıcılarının, arabalarda taşıdıkları eriyen buz kalıplarından hazırlayarak sattıkları fazla tatlı atıştırmalıklardır. İçinde kırmızı fasulye ve meyve olur.”

Maya suratını buruşturdu. “Fasulye mi?”

“Bana güven,” dedi Halmoni. “Sana göstereceğim şeye bayılacaksın.”

Maya daha fazla itiraz etme isteğine direndi. Buzlu bir yiyecek serinlemesine yardım edebilirdi. Hem, annesi artık pek yemek hazırlamıyordu. Bugünlerde en fazla kavanozda hangi sos varsa ve Maya'nın buzdolabında bulabildiği sebzelerle hızlı bir makarna yapıyordu. O yüzden fasulyeyle buzu bir araya getirmek Maya'yı iğrendirse de biraz merak etmişti. Halmoni sonunda onu pes ettirdi ve Maya, Halmoni'nin başaşçı olduğu mutfakta asistan rolünü üstlendi.

“Ne yapabilirim?” diye sordu.

Halmoni ona gülümsedi. “Kırmızı fasulye ve pirinç keki zaten var. O yüzden bir tek meyveleri kesip karı hazırlamamız lazım.”

Halmoni iki küçük kâseyi soğutmak için buzluğa attı, o arada bir muz doğradılar, kivi soydular ve birkaç çileği tek lokmalık dilimler haline getirdiler. Halmoni ara sıra, tıpkı annesinin yaptığı gibi kalçasını onunkine çarpıyordu.

Maya makinenin içine buz küplerini bıraktı, Halmoni de buzları parçalamak için iyice bastırdı. Makine o kadar yüksek sesle çalışıyordu ki başka sesleri tamamen bastırdı ve Gizmo'nun apar topar kaçıp mutfak kapısının pervazının arkasına sinmesine neden oldu.

Ardından Maya buzluaktaki kâseleri aldı. Buz gibi soğuk yüzeyini ılık tenine yasladığında hemen serinledi, omurgasından aşağı bir ürperti dalgası indi. Halmoni kâseleri ev yapımı karla doldurarak tatlandırılmış kırmızı fasulyelerden oluşan soğuk karışımı kaşıkla içlerine ekledi. Maya, buz ve fasulye

yığının üstüne meyvelerle pirinç keklerini dizmeye yardım etti, Halmoni de üzerlerine biraz yoğunlaştırılmış süt gezdirdi.

“Şimdi yemek hazırlamanın en keyifli kısmı geliyor,” dedi Halmoni sırtarak. “Yiyeceğiz!”

Maya da gülümsemesine karşılık verip ilk lokmasına her malzemenin dahil olmasına dikkat ederek patbingsu’ya kaşığına daldırdı. Dişlerinden çıkan ani soğuk, bedeninin merkezinden ayak parmaklarına kadar yayıldı. Maya buzun boğazında erimesine izin verdi, tatlı fasulyeden meyveye, küçük küp halindeki pirinç keklerinin sakızımsı dokusuna kadar hepsinin tadını çıkardı. Kaşığına ikinci ve daha büyük lokma için tekrar patbingsu’ya daldırdı. Başını kaldırdığında Halmoni’nin kendisini izlediğini gördü.

“Gördün mü?” dedi Halmoni. “Seveceğini söylemiştim. Bu kısmı da seveceksin.”

Maya daha neyi kastettiğini düşünemeden Halmoni uzanıp elini sıktı. Halmoni’nin soğuk parmaklarının serinliği, Maya’nın yeniden ürpermesine sebep oldu. Sonrasında dünya bulanıklaşarak kayıp gitti.

PATBİNGSU

Halmoni'nin tarifi, Maya tarafından belirli ölçülerle düzenlendi!

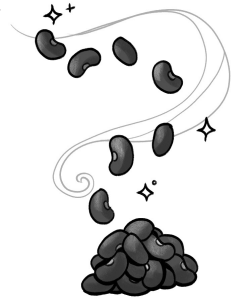
1-2 kepçe dolusu kar helvası

Tatlı kırmızı fasulye (damak tadına göre 2-4 yemek kaşığı)

Çeşitli meyveler (çilek, yabanmersini ve/veya kivi, doğranmış)

Yoğunlaştırılmış şekerli süt (2 yemek kaşığı)

Küçük pirinç keki parçaları (Kore marketinde bulabilirsiniz)



1. Bir kâseyi soğumak üzere dondurucuya koyun.

2. Buzu kara benzer bir yapıya getirmek için buz makinesi, blender veya mutfak robotu kullanın.

3. Kâsenin tabanına birkaç kepçe dolusu ezilmiş buz koyun.

4. Üzerine birkaç kaşık dolusu tatlı kırmızı fasulye dökün.

5. Dilediğiniz kadar doğranmış meyve ekleyin!



6. Buzun, meyvelerin ve kırmızı fasulyelerin üzerine birkaç kaşık yoğunlaştırılmış şekerli süt gezdirin.
7. Üzerine birkaç parça küçük piring keki ekleyin.
8. Patbingsu'nun tadı en çok sıcak yaz günlerinde çıkar. Erimeden hızla yiyin!

